

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 354/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., T., zastúpeného advokátom JUDr. D. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Krajským úradom vyšetrovania a Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-365/10-97, Krajskou prokuratúrou v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kv 51/97 a Okresným súdom Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T/11/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. augusta 2008 doručené podanie M. K. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť*“, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Krajským úradom vyšetrovania a Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Žiline (ďalej len „krajský úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-365/10-97, Krajskou prokuratúrou v Žiline (ďalej len „krajská

prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kv 51/97 a Okresným súdom Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T/11/2006.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Dolný Kubín (ďalej len „okresná prokuratúra“) z roku 1995 je proti sťažovateľovi vedené trestné konanie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) a c) Trestného zákona a pre trestný čin prijímania úplatku podľa § 160 ods. 1 a 3 Trestného zákona.

Okresný súd vrátil vec uznesením 23 augusta 1995 sp. zn. 1 T 102/95 okresnej prokuratúre na došetrenie. Následne Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici podala na sťažovateľa obžalobu, ktorú však Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) vrátil Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici 8. júla 1997 na došetrenie.

Dňa 14. októbra 1998 podal už na krajskú prokuratúru žiadosť o preskúmanie postupu a prieskumov v konaní na krajskom úrade, na základe čoho mu bolo krajskou prokuratúrou oznámené, že prieskumy v konaní zistené neboli.

Krajská prokuratúra podala na sťažovateľa 23. februára 1999 na Krajskom súde v Žiline obžalobu. Medzitým však tento súd uznesením sp. zn. 3 T 6/99 z 19. novembra 1999 postúpil vec okresnému súdu ako vecne a miestne príslušnému súdu.

Okresný súd uznesením sp. zn. 3 T 180/99 z 28. mája 2001 vrátil opätovne vec na došetrenie krajskej prokuratúre a dozorujúci prokurátor 10. septembra 2001 zaslal vyšetrovací spis krajskému úradu.

Vzhľadom na skutočnosť, že od 28. mája 2001 sa v predmetnej trestnej veci nekonalo, podal sťažovateľ Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) sťažnosť na nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní.

Generálna prokuratúra 19. apríla 2005 zistila, že sťažovateľove námietky proti postupu v jeho trestnej veci boli dôvodné. Okresná prokuratúra nekonala dostatočne aktívne, za čo bola vyvedená personálna disciplinárna zodpovednosť.

Následne okresná prokuratúra podala na okresnom súde obžalobu, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 2 T 11/2006. Pretože od podania obžaloby do dnešného dňa sa prakticky vo veci nekonalo, sťažovateľ je toho názoru, že aj v tomto konaní pred okresným súdom dochádza k závažným priet'ahom v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prejednaní tejto sťažnosti prijal nasledovný nález:

„Základné právo M. K. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru Žilina do 31. 12. 2003 a Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline od 01. 01. 2004 v konaní ČVS: KÚV-365/10-97, Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní 1 Kv 51/97 a Okresným súdom v Dolnom Kubíne v konaní 2 T/11/2006 porušené bolo.

Okresnému súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod spis. zn.: 2 T 11/2006 sa prikazuje konať bez zbytočných priet'ahov.

Základné právo M. K. (...) na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti, ochranu mena, ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR postupom Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru Žilina do 31. 12. 2003 a Krajským riaditeľstvom PZ v Žiline od 01. 01. 2004 v konaní ČVS: KÚV-365/10-97, Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní 1 Kv 51/97 a Okresným súdom v Dolnom Kubíne v konaní 2 T/11/2006 porušené bolo.

M. K. (...) sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000.000,- Sk, ktoré sú Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajská prokuratúra v Žiline a Okresný súd v Dolnom Kubíne povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Predmetom časti sťažnosti sťažovateľa je tvrdené porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy a jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupmi a uzneseniami orgánov činných v trestnom konaní, a to „*Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru Žilina do 31. 12. 2003 a Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline od 01. 01. 2004 v konaní ČVS: KÚV-365/10-97*“, do podania obžaloby na okresnom súde a uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kv 51/97 z 19. februára 1999 v jeho trestnej veci.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv predchádzajúcimi postupmi krajského úradu, resp. krajskej prokuratúry, ktoré svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou spôsobili ujmu na jeho základných právach podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože prípravné konanie začalo v roku 1995 a skončilo sa až 23. januára 2006, teda po 11 rokoch, keď bola podaná v tejto veci na sťažovateľa obžaloba. Trestné konanie

sa v súčasnosti už vedie na okresnom súde pod sp. zn. 2 T/11/2006. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 6. augusta 2008.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho je podľa názoru ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia proti nej. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo navrhne v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania.

K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom dochádza takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravne právoplatne končí podaním obžaloby trestne stíhanej osoby (obdobne napr. II. ÚS 325/06, III. ÚS 123/07).

V nadväznosti na to ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti smerujúcej proti policajnému orgánu, resp. krajskej prokuratúre konštatoval, že v čase, keď bola sťažnosť sťažovateľa ústavnému súdu doručená, t. j. 6. augusta 2008, bolo už konanie pred orgánmi, ktoré vykonávajú prípravne trestné konanie, podaním obžaloby skončené a k porušovaniu jeho označených práv uvedenými orgánmi už dochádzať nemohlo.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T/11/2006.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd, ako to vyplýva aj z jeho doterajšej rozhodovacej činnosti, v prípadoch namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo práva na prejednanie veci v primeranej lehote skúmal, či sťažovateľ v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde využil všetky právne prostriedky, ktoré mu na ochranu týchto práv od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh však nevyplýva, že by sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupoval vo vzťahu k okresnému súdu v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 2 T/11/2006 tak, ako mu to umožňovali ustanovenia § 62 až § 68 zákona č. 757/2004 Z. z.

Ústavný súd konštatuje, že nepreukázal, že podal sťažnosť na zbytočné prietahy v namietanom konaní vedenom okresným súdom predsedovi tohto súdu. Keďže ústavný súd považuje vyčerpanie tejto zákonnej možnosti za predpoklad možného preskúmania sťažnosti sťažovateľa namietajúceho porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru (pretože predseda okresného súdu mal a má v zmysle citovaných ustanovení možnosť prijať adekvátne opatrenia na urýchlenie prerokovania veci), vzhľadom na uvedený skutkový stav jeho sťažnosť odmietol so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v uvedenej veci sp. zn. 2 T/11/2006, avšak iba pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

3. Čo sa týka namietaného porušenia čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T/11/2006, sťažovateľ (aj napriek tomu, že je kvalifikovane zastúpený advokátom) riadne svoju sťažnosť v tejto časti neodôvodnil [§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (neuviedol v nej, akým konkrétnym zásahom, opatrením prípadne rozhodnutím okresného súdu mali byť jeho označené základné práva v predmetnom konaní porušené)], preto sa ňou ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2008